

PAASTUAJA IV PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Jo5 ,9a.10-12)

Lugemine Joosua raamatust:

Issand ütles Joosuale: "Vaata, täna olen ma Egiptuse teotuse teie pealt ära võtnud." Ja kui Iisraeli lapsed olid Gilgalisse laagrisse jäänud, siis pidasid nad selle kuu neljateistkümnenda päeva öhtul Jeeriko lagendikel paasapüha. Ja paasapühale järgneval päeval sõid nad selle maa viljast hapnemata leiba ja küpsetatud viljapäid. Selsamal päeval, kui nad hakkasid sööma maa viljast, lõppes manna ja Iisraeli lapsed said oma toiduse Kaananimaa selleaastasest saagist.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps34 ,2-3.4-5.6-7.8-9. R: 9a)

R: Vaadake ja nähke, kui hea on Issand.

Ma tänan Issandat igal ajal,
alati on tema kiitus mu suul.
Issandast kiitleb mu hing,
vaesed kuulevad ja rõõmustavad.

R:

Ülistage Issandat ühes minuga,
kiitkem üheskoos kõrgeks tema nime.
Ma otsisin Issandat ja tema vastas mulle
ning tõmbas mind välja kõigist mu hirmudest.

R:

Kes tema poole vaatavad, säravad rõõmust,
ja nende nägu ei saa punastama.
Vaene hüüdis ja Issand kuulis teda
ja vabastas tema kõikidest ta hädadest.

R:

(Teine lugemine 2Ko5 ,17-21)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, kui keegi on Kristuses, siis on ta uus loodu, sest vana on möödunud, ja vaata, uus on sündinud. Aga see kõik tuleb Jumalalt, kes meid on Kristuse kaudu endaga lepitatud ja andnud meile lepitamiseameti. Sest Jumal oli see, kes Kristuses maailma endaga ära lepitab, ega arvanud inimestele süüks nende eksimusi. Meie läbi on ta andnud neile ka lepitusesõna. Nii oleme meie nüüd sõnumitoojad Kristuse asemel, sest Jumal on see, kes meie läbi manitseb. Ja nii me palume: laske end Jumalaga ära lepitada, sest tema on Jeesuse, kes patust ei teadnud, lasknud meie eest patuks saada, et meie saaksime tema kaudu osa Jumala õigusest.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 15,18)

Ma lähen oma isa juurde ning ütlen temale:
"Isa, ma olen pattu teinud taeva vastu ja sinu ees".

(Evangeelium Lk15 ,1-3.11-32)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal tulid kõik tõlnerid ja patused Jeesuse juurde, et teda kuulata. Aga variserid ja kirjatundjad nurisesid ning ütlesid: "Ta võtab patuseid vastu ja

söök ühes nendega." Siis rääkis Jeesus neile tähendamissõna ja ütles: "Ühel mehel oli kaks poega. Noorem neist ütles isale: "Isa, anna mulle see varaosa, mis minule päranduseks saab". Ja isa jagas oma vara nende vahel ära. Ei möödunud aga palju aega, kui noorem poeg tegi kõik rahaks ja reisis võõrsile, kus ta elas priiskavat elu ja pillas ära kogu oma vara. Aga kui ta kõik oli ära raisanud, tuli sellele maale suur nälg ja temagi jäi puuduse kätte. Siis ta läks ja pakkus end ühele kodanikule seal maal, ja see saatis ta oma väljale ette visati, kuid temale ei andnud neid keegi. Ja kui ta järele mõtles, siis ta ütles: "Kui palju on minu isal palgalisi ja neil on leiba küllalt, aga mina suren siin nälga. Ma asun teele ja lähen oma isa juurde ning ütlen temale: "Isa, ma olen pattu teinud taeva vastu ja sinu ees ega ole enam seda väärt, et mind sinu pojaks hüütaks; pea mind nagu ühte oma palgalistest"."

Ja ta läks teele ja tuli oma isa juurde. Aga kui ta alles kaugel oli, nägi tema isa teda ja isa meel läks haledaks ning ta jooksis temale vastu, võttis tal ümber kaela kinni ja andis temale suud. Aga poeg ütles talle: "Isa, ma olen pattu teinud taeva vastu ja sinu ees ega ole enam seda väärt, et mind sinu pojaks hüütaks". Kuid isa ütles oma sulastele: "Tooge kõige kallim rüü ja pange see temale selga, andke talle sõrmus sõrme ja sandaalid jalga, toogem ja tapkem nuumvasikas - söögem ja olgem rõõmsad, sest see minu poeg oli surnud ja on ellu ärganud, oli kadunud ja on leitud". Ja nad hakkasid pidu pidama.

Aga tema vanem poeg oli põllul, ja kui ta sealt tagasi tulles kodule lähemale jõudis, kuulis ta pillihääli ja tantsuhõikeid. Ning ta kutsus ühe sulastest enda juurde ja küsis temalt, mida see kõik pidi tähendama. Sulane ütles talle: "Sinu vend on tulnud, ja su isa on tapnud nuumvasika, sest ta on saanud oma poja tervena tagasi". Aga teine poeg vihastus ega tahtnud sisse minna. Siis tuli isa välja ja palus teda. Kuid tema vastas ja ütles isale: "Vaata, nii palju aastaid ma orjan sind ega ole kunagi astunud üle sinu käsust, kuid sina pole mulle andnud ühte sikkugi, et ma võiksin oma sõpradega pidu pidada. Kui aga tuli see sinu poeg, kes on sinu vara hooradega ära pillanud, oled sa lasknud nuumvasika tappa." Isa vastas talle: "Mu laps, sina oled ikka minu juures ja kõik mis on minu, see on sinu oma. Nüüd aga pidagem pidu ja olgem rõõmsad, sest sinu vend oli surnud ja on ellu ärganud; oli kadunud ja on leitud".
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui noor abielupaar mõtleb laste saamisele, siis unistatakse ikka väikestest armsatest olevustest, kes löövad oma naeratusega maailma särama ja toovad oma emmele-issile vaid rõõmu. Vaevalt unistab keegi lastele mõeldes noorukitest, kes on maailmaga pahuksis, satuvad halba seltskonda, kes käituvad jämedalt, on lohakad ja laisad. Veel vähem unistavad tulevased vanemad lastest, kes täiskasvanuna tööd ei leia ning tulevad neilt pensionipäeval raha ära võtma, et selle eest alkoholi osta. Kahjuks aga läheb vahel ka nii.

Kuigi tänapäeva lapsevanematel on abiks palju laste kasvatust käsitlevaid infoallikaid ja terve armee psühholooge, sotsiaaltöötajaid ja lastekaitseametnikke, pole neil paraku tihti lihtsalt aega neid ressursse kasutada. Ja viimaks võib ka parimatel vanematel kõigi inimlike pingutuse kiuste ikka midagi hoopis teistmoodi minna kui keegi oskas ette näha.

Armsad õed ja vennad, mitte ühelgi inimesel ei lähe kõik elus nii, nagu ta algselt kavatses, ning just sellepärast peamegi õppima oma saatusega leppima, julgema elada ilma Jumalale etteheiteid tegemata. Siis võime loota, et ta õnnistab meid ja laseb vähemalt osal meie elutööst vilja kanda. Me palvetame Kyrie...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Lourdes'is Prantsusmaal on pühapaik, kus on imettegev allikas. Igal aastal külastab seda kohta miljoneid inimesi, kellest paljud on tulnud kohale kindla eesmärgiga saada oma haigusest terveks. Kas Lourdes'is tõesti juhtuvad imed? Ei tea, igal juhul võin mina ühest selle kohaga seotud imest rääkida, mis juhtus minu enesega, ja veel nii, et ma ei pidanud seal kohalgi käima.

Kord saabus üks minu koguduse liige Lourdes'ist palverännakult tagasi ning jagas innukalt oma muljeid. Pärast seda kohtumist jäin ma aga äkki haigeks. Lourdes, kuhu voolavad kokku haiged inimesed kõigist maailma nurkadest, on muuhulgas ka suurepärase kohtumispaik viirustele ja bakteritele, kes seal kõik sõbruneda ja kogemusi vahetada saavad. Nii oli minu tuttav toonud sealt kaasa ülinakkava viiruse, mis tekitas palavikuhood, kõrge vererõhu ja üldise nõrkuse. Nagu mõne päeva pärast selgus, olin minagi kohvilauas koos istudes sellest külakostist osa saanud. Kui ma nende sümptomidega oma perearsti jutule läksin, ütles too, et tegemist on viirusega, rohtu selle vastu ei ole ning minu immuunsüsteem peab sellest ise jagu saama. Kuid et organismil oleks kergem, tuleb mul hakata pikki jalutuskäike tegema ja lisaks tuleks ka viis kilo kaalust maha võtta.

Haigusest paranemine kestis ühtekokku umbes pool aastat, aga kui see lõpuks taandus, olin ma palju paremas füüsilises vormis kui varem. Viie kilo asemel olin ma entusiastlikult maha võtnud lausa kümme! Aga sellel imel olid kummalised kõrvalnähud: äkki hakkasid kõik inimesed ümberringi mulle kuidagi paksud tundma. Kuid sellegagi imed veel ei lõpe: kui ma suures enesega rahulolus aja jooksul jälle viis kilo juurde võtsin, muutusid ka inimesed minu ümber jälle kuidagi kõhnemaks...

Nii palju siis sellest loost, kuidas ma Lourdes'i Maarja poolt saadetud viiruse abiga imelisel viisil haigeks jäin, terveks sain, kümme kilo maha ja siis jälle viis kilo juurde võtsin. Nii mõnedki võivad nüüd küsida, et kus siin see ime on. Aga elus käivadki asjad üle kivide ja kändude, ning kes on öelnud et imedega peab olema teistmoodi.

Samuti on ju tähendamissõnaga kadunud Pojast. Lugu on esitatud mõistujutuna, ja seetõttu võib meil jääda märkamata kui eluline see on. Noorem poeg nõuab noorusetuhinas suureliselt praalides veel isa eluajal temalt oma päranduseosa, aga pärast vara ärapillamist tuleb ta alandatuna koju ja palub tagasihoidlikult sulasekohta. Isa on see, kes suures rõõmus oma poja meelemuutusest laseb tappa nuumvasika ja unustab täielikult, missugusesse olukorda paneb ta oma teise poja. Teine poeg on küll pahane nii venna kui isa peale, kuid võib arvata, et kui tema vend oleks võõrsil nälga surnud, siis oleks temagi valanud kibedaid pisaraid. Lõpuks on kõik saanud oma õppetunni, kõik näevad oma vigu, kõik peavad leppima oma saatusega, lõpp hea kõik hea.

Armsad vennad ja õed, elu teeb meiega vahel üsna imelikke keerdkäike. Meie ümber on nii palju inimesi ja igasuguseid kummalisi elusolendeid kuni bakterite ja viirusteni välja, kes kõik tahavad elada. Pole siis ime, et meie eluteed ristuvad ja vahel ka pörkuvad. Aga ime ei tähenda alati süllekukkuvaid valmis lahendusi, vaid enamasti ikka vaid võimalust omaenda töö ja kannatuste läbi probleemolukord lahendada ja sellest õppida. Aamen.